

De eerste stappen in het onbekende.

Inmiddels zijn we alweer even terug van onze 'snuffelstage' zoals we het zelf noemen. Het is een bijzondere tijd geweest en we voelen ons gedrongen tot het schrijven van deze nieuwsbrief om jullie op de hoogte te stellen. Op de hoogte van wat we gedurende deze periode hebben meegemaakt, maar natuurlijk ook van onze toekomstplannen.

Een korte inleiding

Dit is onze eerste officiële nieuwsbrief aangaande Brazilië en om die reden zal het waarschijnlijk wat langer zijn dan we voor toekomstige brieven in gedachten hebben. Uiteraard is het wel de bedoeling om het geheel duidelijk en leesbaar te houden.

In de aanloop tot deze vier weken hebben we een lange periode gehad van uitkijken naar. We wisten al een tijdje dat Brazilië onze plek van bestemming zou worden, maar nog niet precies wanneer, waar precies of met wie. Dat het de wil van God is voor ons om naar Brazilië te vertrekken hebben we eerder beschreven, dat is via de link [hier](#) te lezen.

Uiteindelijk hebben we de familie Jonker bereid gevonden om ons te ontvangen voor een periode van vier weken. Een periode vol gebed, maar ook echt meedraaien in het werk dat de familie Jonker verzet. Het waren geweldige weken en we hebben genoten, van het land, van de mensen, maar vooral van de aanwezigheid van God.

Alle begin is moeilijk

De reis naar Brazilië verliep helaas niet vlekkeloos en we hebben daarin ook echt strijd ervaren. De eerste vlucht veranderde

onverwachts van bestemming, bijna op de helft. Er werd een oproep gedaan voor 'medisch personeel'. Dit zorgde er bij ons direct voor dat we ons aangesproken voelde. Al snel werd het duidelijk dat de man in nood door een hartstilstand om het leven was gekomen. Alsnog heeft Johan aan de steward aangeboden of hij voor deze man mocht bidden. De steward kwam later bij ons en vertelde dat de vrouw van die man dit niet wilde. Zo kwamen we even later in Shannon, Ierland terecht.

Uiteindelijk zijn we toch in Rio aangekomen, maar wel een dag later dan gepland. Wat betekende dat Johan direct de eerste avond al het woord zou gaan delen. Het was een mooie manier van kennismaken met de gemeente.

De eerste zondag

Tijdens onze eerste zondagse dienst kreeg een man op de bank achter ons een epileptische aanval. Ons viel direct op dat de reactie van de gemeente was om ervoor te bidden. De dienst werd korte tijd stopgezet terwijl we voor deze man gingen bidden. Ook wij hebben mee gebeden, uiteraard hebben we ook direct alle geesten bestraft die er niet thuishoren. Een week later kwam deze man weer bij ons en vertelde ons dat hij sinds dat moment geen aanval meer heeft gehad. Nog wat later vertelde hij ons dat hij bij de dokter was geweest en dat er geen spoor meer van epilepsie te vinden is in zijn hersenen! Prijs God! Dit heeft er ook voor gezorgd dat er nog veel meer gebedsverzoeken gekomen zijn.

Spreeken

Gedurende deze 4 weken is ons meerdere keren gevraagd om het woord te delen, danwel een korte inleiding te doen.

Voor Joyce was het de eerste keer dat ze als spreekster voor een groep stond, dit om een uitgebreide studie te doen over de Heilige Geest. Het onderwerp sloot aan bij de nood van de mensen en een groot deel van de aanwezigen kwam naar voren voor gebed om (verdere) vervulling van de Heilige Geest.

Na afloop van de dienst werd Joyce gevraagd om hetzelfde woord ook bij de zustergemeente te brengen, een dag later.

Daar bleek het een nog grotere impact te hebben, slechts enkelen gaven geen gehoor aan de oproep.

We hebben gemerkt dat de woorden die we mochten spreken echt van God kwamen en doel troffen.

Bemoedigen

Tijdens de diensten mochten we veel mensen bemoedigen met woorden die God ons te spreken gaf. Ook buiten de diensten om zijn we op uitnodiging bij mensen thuis op visite geweest waar we ook vaak voor de mensen konden bidden. Het was voor de mensen uit de gemeente vaak echt een bemoediging wanneer we hen een bezoekje brachten.

Bijzonder om te merken hoe God woorden geeft voor mensen direct op het moment dat je begint te bidden. De stap in geloof is om je mond open te doen en je te laten leiden door de Heilige Geest.

Thuisgemeenten

Elke maandagavond werd er een kerkdienst gehouden bij mensen thuis die vanwege diverse redenen niet naar de kerk konden komen. Mensen die erg afgelegen wonen of te arm zijn om te reizen.

Bijzonder om hartelijk ontvangen te worden. Telkens weer voelde we ons welkom. Ook erg bijzonder dat de gemeenschap deze mensen niet vergeet, maar ze gewoon opzoekt om bij hun thuis dienst te houden met bijvoorbeeld ook avondmaal.

Natuurschoon

Ook waren er momenten dat we er gewoon opuit trokken om de omgeving te verkennen.

Zo ook een waterval op loopafstand. Heerlijk om af te koelen.

